

ВОЛОДИМИР ОЛЕКСАНДРОВИЧ
ШАТАЛОВ

БОРИС ВАЛЕНТИНОВИЧ
ВОЛИНОВ

ОЛЕКСІЯ СТАНІСЛАВОВИЧ
ЕЛІСЕЄВ

ЄВГЕН ВАСИЛЬОВИЧ
ХРУНОВ

ТРИ СТОРІНКИ КОСМІЧНОЇ ЕПОПЕЇ

16 СІЧНЯ, 11 ГОДИН 20 ХВИЛИН

Успішно здійснено ручне стикування космічних кораблів «Союз-4» і «Союз-5». Це сталося в момент проходження кораблів над територією Радянського Союзу, коли космічний корабель «Союз-4» робив 34-й оберт навколо Землі, а «Союз-5» — 18-й оберт. Перед стикуванням екіпажі обох кораблів перевірили всі бортові системи, про стан яких доповіли на Землю. О 10 годині 37 хвилин почалося автоматичне зближення кораблів, в результаті якого відстань між двома кораблями скоротилася до 100 метрів.

Потім командир корабля «Союз-4» льотчик-космонавт В. О. Шаталов перейшов на ручне керування і, маневруючи кораблем «Союз-4», здійснив причалювання до корабля «Союз-5». Після причалювання відбувся взаємний механічний захват кораблів, жорстке їх стикування і з'єднання електричних кіл. На етапах зближення, причалювання і стикування всі системи кораблів функціонували нормально. Таким чином на орбіті штучного супутника Землі була складена і почала функціонувати перша в світі експериментальна космічна станція з чотирма відсіками для екіпажу, що забезпечують виконання великого комплексу експериментів і досліджень, а також комфортні умови для роботи і відпочинку. Середина станції між її відсіками встановлено телефонний зв'язок.

* * *

На тридцять п'ятому витку члени екіпажу космічного корабля «Союз-5» льотчик-космонавти Є. В. Хрунов і О. С. Елісеєв наділи скафандри і через люк

орбітального відсіку здійснили вихід у космічний простір. Після провадження ряду наукових експериментів і спостережень у космічному просторі О. С. Елісеєв і Є. В. Хрунов перейшли в орбітальний відсік космічного корабля «Союз-4», зняли скафандри і зайняли нові робочі місця поруч з його командиром льотчиком-космонавтом В. О. Шаталовим. Роботу поза кораблем і перехід космонавти здійснювали в скафандрах, оснащених новою автономною системою життєзабезпечення регенераційного типу. Космонавти О. С. Елісеєв і Є. В. Хрунов одночасно перебували в умовах космічного простору близько години.

Вперше в світі на орбіті штучного супутника Землі здійснено перехід двох космонавтів з одного корабля в другий. Цей видатний експеримент створює передумови для виконання таких операцій у космосі, як заміна екіпажів довготривалих орбітальних станцій або рятування екіпажів космічних кораблів при аварійних ситуаціях.

Вихід космонавта Є. В. Хрунова в космос, його робота поза кораблем і перехід у корабель «Союз-4» відбувалися над територією Південної Америки і фіксувалися зовнішньою кінокамерою, встановленою на експериментальній космічній станції.

Вихід, робота в космічному просторі і перехід у космічний корабель «Союз-4» космонавта О. С. Елісеєва відбувалися над територією Радянського Союзу і передавалися на Землю за допомогою телевізійних камер.

Політ космічних кораблів «Союз-4» і «Союз-5» триває у зстикуваному стані.

16 СІЧНЯ, 15 ГОДИН 55 ХВИЛИН

Кораблі «Союз-4» і «Союз-5» були розстикувані і продовжують дальший політ розділено.

За доповідями командирів кораблів і даними телеметричної інформації, стан здоров'я всіх космонавтів добрий. Бортові системи кораблів функціонують

нормально. Тиск і температура у відсіках кораблів перебувають у заданих межах.

Програма науково-технічних експериментів і досліджень у космічному просторі на кораблях «Союз-4» і «Союз-5» успішно виконується.

17 СІЧНЯ, 9 ГОДИН 53 ХВИЛИН

Після успішного виконання наміченої програми польоту космічний корабель «Союз-4», пілотований екіпажем у складі льотчиків-космонавтів товаришів В. О. Шаталова, О. С. Елісеєва і Є. В. Хрунова, приземлився в заданому районі території Радянського Союзу — за 40 кілометрів на північний захід від міста Караганди.

Самопочуття космонавтів добре. Перед спуском екіпаж корабля «Союз-4» уклав експериментальну наукову апаратуру і матеріали кіно- та фотозйомки у спускному апараті. Космонавти пристігнулися до крісел. Командир корабля виконав ручну орієнтацію і в заданий час включив програму спуску.

У розрахунковій точці орбіти включився гальмовий двигун, який відпрацював заданий імпульс, зменшив орбітальну швидкість, і корабель перейшов на траєкторію спуску.

Після виключення гальмового двигуна від орбітального відсіка відокремився спускний апарат з космонавтами. Спускний апарат здійснив керований спуск в атмосфері з використанням аеродинамічної якості і вийшов у розрахунковий район приземлення, де парашутна система і двигуни м'якої посадки забезпечили плавне приземлення апарата.

На Землі космонавти В. О. Шаталова, О. С. Елісеєва і Є. В. Хрунова зустріли представники групи шукання, друзі, спортивні комісари, журналісти.

Політ космічного корабля «Союз-4» успішно завершений.

Космічний корабель «Союз-5» продовжує політ. Космонавт Б. В. Волинов виконує операції, передбачені польотним завданням. Самопочуття його відмінне. Системи корабля працюють нормально.

Рік видання X • № 8 (1020) • СУБОТА, 18 СІЧНЯ 1969 р. • Ціна 2 коп.

ЮНЬ ШЕПЕТІВКИ ОДЕРЖУЄ ВИСОКУ НАГОРОДУ

ЕСТАФЕТА ПОКОЛІНЬ

Шепетівка! Коли згадуєш це місто, в пам'яті мимоволі оживають грізні роки громадянської війни, легендарні образи перших комсомольців — бойових друзів Павки Корчагіна, які грудьми захищали завойовану Великої Жовтня, боролись за світле майбутнє прийдешніх поколінь.

Естафету героїчних справ з їх рук прийняли ударники перших п'ятирічок, потім ті, хто у період Великої Вітчизняної війни відстоював честь, свободу і незалежність соціалістичної Вітчизни, хто у післявоєнний час відбудовував зруйноване фашистськими загарбниками народне господарство. Нині цю естафету гідно несуть комсомольці і молоді 60-х років, які разом з усіма радянськими людьми зводять світлу будову комунізму.

У дні святкування піввікового ювілею Ленінського комсомолу Шепетівська міська комсомольська організація за мужність і героїзм, виявлений комсомольцями і молоддю в роки громадянської і Великої Вітчизняної воєн, активну роботу по вихованню молоді і в зв'язку з 50-річчям ВЛКСМ була удостоєна ордена Червоного Прапора. Висока нагорода Батьківщини викликала у юнаків і дівчат міста новий приплив творчих сил і енергії. В ті пам'ятні дні вони зібралися на багатолюдний мітинг, щоб висловити свою сердечну подяку рідній Комуністичній партії і уря-

дові, визначити нові рубежі в боротьбі за достоїнство виконання завдань п'ятирічки.

Слово у молодих патріотів не розходиться з ділом. З комсомольським вогником трудяться вони в промисловості і сільському господарстві, наполегливо оволодівають знаннями. В змагання за гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна активно включилися 145 комсомольсько-молодіжних бригад, дільниць, ланок.

Невпинно зростає роль комсомольської організації в політичному, економічному і культурному житті міста. Вона виступає ініціатором багатьох корисних справ, повсякденно спрямовує зусилля молоді на успішне перетворення в життя рішень XXIII з'їзду КПРС і XXIII з'їзду КП України.

НЕЗАБУТНІЙ ДЕНЬ

16 січня у юнаків і дівчат, у всіх трудящих Шепетівки було велике радісне свято. На урочистому пленумі міському ЛКСМУ міській комсомольській організації вручено орден Червоного Прапора.

Перед початком урочистого пленуму представники партійних, радянських, комсомольських і громадських організацій, трудящих міста і району, численні гості поклали квіти і вінки до пам'ятника В. І. Леніну. Вінки і квіти були покладені також до пам'ятників письменнику-патріоту М. Островському, піонеру-партизану Герою

Радянського Союзу Валі Котику та на могили радянських воїнів, що полягли смертю хоробрих в боротьбі проти німецько-фашистських загарбників.

На урочистий пленум міському ЛКСМУ зібралися молоді виробничники, учнівська молодь, комсомольці різних поколінь, робітники і службовці, працівники культури, делегації міських і районних комсомольських організацій області.

Оплесками зустрічають присутні появу в президії члена Політбюро ЦК КПРС, члена Президії Верховної Ради СРСР, першого секретаря ЦК КП України П. Ю. Шелеста, першого секретаря Хмельницького обкому КП України М. Д. Бубновського, голови обласного виконкому І. Ф. Левченка, першого секретаря ЦК ЛКСМУ О. С. Каптя, представників партійних, радянських і громадських організацій, старих комуністів, кращих комсомольців Шепетівки.

Урочистий пленум відкриває перший секретар міському ЛКСМУ Віталій Лемижанський. Велично звучать мелодії Державних Гімнів Радянського Союзу і Української РСР.

Під звуки урочистого маршу до залу вноситься прапор Шепетівської міської комсомольської організації.

З великим піднесенням присутні обирають почесну президію пленуму, в складі Політбюро ЦК КПРС.

Слово надається П. Ю. Шелесту, тепло зустрінутому присутніми.

(Закінчення на 2-й стор.)

ПРО РОБОТУ КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ ПО ГІДНІЙ ЗУСТРІЧІ 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВОЛОДИМИРА ІЛІЧА ЛЕНІНА

Постанова VII пленуму ЦК ЛКСМ України

Комсомольці і молодь України, як і весь радянський народ, готуються зустріти сторіччя з дня народження Володимира Ілліча Леніна новими перемогами в боротьбі за перетворення в життя планів комуністичного будівництва.

«Немає нічого вищого й благороднішого, ніж йти за Леніном, самовіддано боротись за справу, якій він присвятив своє життя», — вказується у постанові ЦК КПРС «Про підготовку до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна». Цей заклик знайшов палкий відгук у серцях молоді республіки, яка весь зміст свого життя вбачає у виконанні ленінських заповітів, самовідданою боротьбі за торжество ленінських ідей.

Пленум ЦК ЛКСМ України відзначає, що комітети комсомолу Дніпропетровської області під керівництвом партійних організацій проводять певну організаторську роботу, спрямовану на виконання постанови ЦК КПРС, мобілізують молодь на участь у всенародному змаганні за гідну зустріч ленінського ювілею, всіляко підтримують її прагнення зустріти видатну дату особистими трудовими подарунками, зосереджують зусилля на вихованні у юнаків і дівчат комуністичної переконаності.

Комсомольці і молодь вносять вагомий вклад у розвиток економіки області. З їх безпосередньою участю споруджуються комсомольські будівлі — трубопрокатний цех № 4 на Дніпропетровському металургійному заводі імені К. Лібкнехта, друга черга Ігульського та Північного гірничозбагачувальних комбінатів, коксова батарея № 7 на Криворізькому коксохімічному заводі ім. В. І. Леніна, Фрунзенська зрошувальна система та інші важливі народногосподарські об'єкти.

З патрістичною ініціативою виступив комсомольсько-молодіжний колектив доменної печі № 8 Криворізького металургійного заводу ім. В. І. Леніна, зобов'язавшись освоїти проектну потужність домни до знаменного ювілею.

Комсомольці Ново-Криворізького гірничозбагачувального комбінату ім. Ленінського комсомолу, доменної печі № 2 заводу ім. Петровського, будівельники Нікопольського заводу феросплавів вирішили виконати піврічний план цього року на п'ять днів раніше. Комітети комсомолу активно підбадьорюють цінні починання молоді, добиваються, щоб кожний юнак і дівчина мали індивідуальні зобов'язання по підвищенню продуктивності праці, якості виробленої продукції, оволодінню суміжними професіями.

Успішно проходить на Дніпропетровщині естафета трудових справ молоді колгоспів і радгоспів, які носять ім'я В. І. Леніна. Комсомольські організації Нікопольського, Ново-Московського та Павлоградського районів беруть активну участь у впровадженні комплексної механізації тваринницьких ферм, дво-змінної їх роботи, очолюють похід сільської молоді за високу культуру землеробства.

Комсомольські організації області, використовуючи досвід, набутий під час святкування 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції та 50-річчя ВЛКСМ, значно збагатили форми і методи ідейно-політичної роботи, основу якої становлять вивчення марксистсько-ленінської теорії, виховання юнаків і дівчат на прикладі життя і діяльності В. І. Леніна. Заслугує на підтримку досвід Дніпропетровського, Криворізького, Нікопольського міських, Царичанського і Красногвардійського райкомів комсомолу по організації ленінських уроків, ленінських читань, теоретичних конференцій, вивчення молоддю творів В. І. Леніна за індивідуальними планами в системі політичної освіти. Вдалою формою перевірки громадсько-політичної активності молоді, її теоретичної підготовки стали ленінські заліки. Обком, міськкоми, райкоми ЛКСМУ області посилюють увагу до добору та підготовки пропагандистських кадрів.

В роботі по вихованню на революційних, бойових і трудових традиціях комітети комсомолу області зосереджують увагу на створенні музеїв В. І. Леніна і його соратників, уміло пропаяють історію перших марксистських гуртків на Дніпропетровщині, героїчні традиції місцевих партійних і комсомольських організацій.

Виконуючи настанови партії про необхідність дальшого поліпшення ідейно-виховної роботи серед студентів, комсомольські організації вузів вдосконалюють форми роботи серед студентів по оволодінню глибокими і міцними знаннями, дбають про підвищення інтересу до вивчення суспільних наук і прищеплення майбутнім спеціалістам навиків громадської роботи.

В цілому робота комітетів комсомолу Дніпропетровської області по гідній зустрічі 100-річчя з дня народження В. І. Леніна значно підвищує бойовість організації, сприяє їх дальшому організаційно-політичному зміцненню. Успішно проходить другий етап Ленінського огляду першохочих комсомольських організацій, де головна увага зосереджується на вико-

нанні членами спілки виробничих зобов'язань, підвищенні свого ідейно-політичного рівня, активній участі в громадському житті.

Зріс авторитет комсомольських організацій, їх вплив на всі категорії молоді. Збільшився чисельний склад обласної організації, до її лав прийнято робітничої і колгоспної молоді більше, ніж в останні два роки. Серед секретарів первинних комсомольських організацій 51,3% комуністів, близько третини бригадних, цехових організацій та груп очолюють члени КПРС. До складу сільських, районних та міських Рад депутатів трудящих обрано 1576 представників комсомолу.

Разом з тим пленум ЦК ЛКСМУ вважає, що в роботі комсомольських організацій Дніпропетровської області по виконанню постанови ЦК КПРС «Про підготовку до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна» є ряд суттєвих недоліків.

Деякі комітети комсомолу слабо мобілізують юнаків і дівчат на виконання народногосподарських планів, не забезпечили активної участі кожного молодого виробничика в соціалістичному змаганні, в боротьбі за зміцнення трудової дисципліни.

У Покровській, Межівській, Кіровоській районних комсомольських організаціях послаблена увага до участі молоді у змаганні за комуністичне ставлення до праці.

Допускаються недоліки у здійсненні шефства комсомольських організацій над ударними будовами. Комсомольські штаби на спорудженні киснево-конверторного цеху № 2 на Криворізькому металургійному заводі, шахти № 4 м. Павлограда по-справжньому не турбуються про закріплення кадрів молодих робітників, не проявляють необхідної наполегливості у створенні для молоді нормальних виробничих, житлово-побутових умов, що призводить до порушень дисципліни, низького рівня організації праці великої плинності кадрів.

Ще не всі комсомольські організації підприємств, будов, транспорту спрямовують свої зусилля на практичне здійснення економічної реформи, недостатньо залучають молодих спеціалістів до роботи по освоенню та впровадженню нової техніки, наукової організації праці і прогресивної технології, підвищенню культури виробництва.

Значного покращення вимагає стан роботи первинних комсомольських організацій області по марксистсько-ленінському загартуванню членів ВЛКСМ і неспілкової молоді. Поза увагою обкому та райкомів ЛКСМУ залишається політична самоосвіта значної частини сільської молоді, робота багатьох політгуртків, теоретичних семінарів. Лише 55—60% юнаків і дівчат, які чітко не підвищують свій загальноосвітній рівень, навчаються в системі комсомольської політосвіти.

Мають місце істотні недоліки в ідейно-політичній роботі серед окремих категорій молоді, особливо школярів. Нерідко в навчально-виховному процесі на уроках і в позашкільних установах не зосереджується увага на формуванні в учнів марксистсько-ленінського світогляду, класового підходу до явищ життя. В області мало прочитано лекцій для сільської молоді та молодих робітників, особливо за місцем їх проживання. До лекційної роботи рідко залучаються провідні вчені і діячі культури, комсомольські працівники.

ЮНЬ ШЕПЕТІВКИ ОДЕРЖУЄ ВИСОКУ НАГОРОДУ

Промова товариша П. Ю. ШЕЛЕСТА

У розквіті своїх творчих сил, говорить П. Ю. Шелест, вступила наша могутня країна в новий, 1969 рік. За доброю традицією радянські люди з початком кожного нового року підбивають підсумки пройденого шляху, обговорюють плани на майбутнє. Трудячі Радянського Союзу в минулому 1968 році зробили ще один значний крок по шляху до комунізму. Більше зросла економічна і оборонна могутність нашої держави, всієї країни соціалістичної співдружності, що є запорукою відвернення світової війни, збереження миру на землі.

Для комсомольців і молоді однією з найважливіших подій минулого року був 50-річний ювілей Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. Він перетворився на всенародне свято, бо комсомол — це гордість радянського народу, це міць і сили вірних синів дочок партії, її активних помічників, її бойовий резерв.

За минулі 50 років в лавах нашої славної комсомолі пройшли велику школу комуністичного гарту понад 100 мільйонів юнаків і дівчат. Молоді роки життя і діяльності багатьох робітників, колгоспників, інтелігенції бу-

ли і є тісно пов'язані з комсомолом. Ось чому з таким радісним хвилюванням зустріли радянські люди всіх поколінь нагородження ВЛКСМ орденів Жовтневої Революції та орденів СРСР ряду комсомольських організацій країни.

Вручення комсомолом ордена Жовтневої Революції справді знаменне. Створена великим Леніним Комуністична Спілка Молоді росла і гартувалась у боротьбі за справу робітничого класу, за торжество ідей Великої Жовтня. Партія завжди дбайливо виховувала комсомол, вела його за собою шляхами революції, шляхами бойових і трудових звершень.

Ленінський комсомол з невеликого загону юних комунарів виріс нині у 23-мільйонну армію активних будівників комунізму. У славних лавах ВЛКСМ сьогодні впевнено крокує чотиримільйонний комсомол України, який відзначатиме у нинішньому році своє півстоліття.

На всіх етапах будівництва нового суспільства комсомольці і молодь завжди виявляли глибоке розуміння політики партії, виступали активними провідниками її в життя. Своїми ратними і трудовими ділами юність нашої Батьківщини піднесла велич

Країни Рад, рідного народу — народу-воїна, народу-творця.

Вся діяльність комсомолу — це висока романтика, сповнена революційного пориву і піднесення. Треба було працювати, вчитись, воювати з китрим і підступним класовим ворогом, захищати Жовтень, не шкодуючи своїх сил, свого життя.

Крізь вогні революційних бур, крізь грози громадянської і Великої Вітчизняної воєни, крізь трудові фронти проліс комсомол свою безмежну відданість партії Леніна, непохитну вірність її марксистсько-ленінському прапорю. За все це партія, весь радянський народ люблять, поважають і славають Ленінський комсомол.

Старшому поколінню випала нелегка доля, але ніхто із молоді того часу не скаржиться на пережиті труднощі, а, навпаки, пишеться тим, що в лавах комсомолу йому довелося жити, працювати, боротись за краще майбутнє. Завидна доля молоді, яка своїми руками, розумом, життям завоювала і відстояла Вітчизну свою, розквітот і могутність якої всі ми пишаємось. В історії людства не було покоління молоді, щасливішої за нашу радянську молодь.

Сьогодні естафету батьків приймає молоде покоління, яке увібрало в себе найкращі риси конарміїця і ударника, робітфахівця і стахановця, молодоговардійця і цілинника, воїна і трударя.

Нас, комуністів, радують ідейна стійкість, невечерна енергія, оптимізм нинішньої молоді, її патріотизм, готовність до подвигу. У цих якостях юної армії будівників комунізму ми бачимо вірну зпоруку того, що справа, розпочата батьками, буде продовжена і успішно завершена.

Слово Батьківщина, слово патріотизм має для кожного із нас конкретний зміст. Це краща робота твоєї бригади, цеху, заводу, колгоспу, школи, твого міста, району, області, республіки. Це колектив, в якому ти живеш, працюєш, вчишся в ім'я розквіту нашої великої багатонаціональної соціалістичної Вітчизни.

З перших днів свого існування комсомол борювався за те, щоб казку перетворити на дійсність. Це була і є не просто пісня, а клятва юності Країни Рад, дівіз життя комсомольців і молоді. Це вони, не знаючи втоми, працювали, допомагаючи своїм батькам і матерям побудувати соціалізм і перетворити Радянський Союз в одну з найпередовіших держав світу. Це вони своїм розумом і руками рухають вперед науку, техніку і культуру. Це вони,

спираючись на великі досягнення нашої країни, успішно штурмують космос, прокладаючи шлях людству до планет Всесвіту.

Ось і сьогодні над нашою планетою літають чотири соколи. Володимир Шатапов, Борис Волінов, Олексій Єлисеєв, Євген Хрунов. Як і весь великий загін радянських космонавтів, вони є вихованцями ленінської партії і комсомолу. Їм соціалістична Вітчизна доручила дуже складне і відповідальне завдання, і вони виконують його з честю. Експеримент по стиканню космічних кораблів, перехід космонавтів з одного корабля в другий — це нове велике науково-технічне досягнення нашої країни. Слава радянським робітникам, інженерам, конструкторам, вченим, відважним космонавтам, які своєю мужністю, розумом і вмінням возвеличили рідну соціалістичну Батьківщину!

В лавах Ленінського комсомолу України, продовжує тов. Шелест, гідне місце займає Шепетівська міська комсомольська організація. Слабне її минуле, хороші справи вершити вона і в наші дні. З середовища комсомольців Шепетівки вийшли такі відважні сини і дочки Вітчизни, як Микола Островський, Володимир Ковальчук та багато інших, які своєю безприкритою мужністю, несхитною стій-

кістю, незламною волею звоювали загальну любов і повагу народу.

В роки громадянської війни орди Кайзера і петлюрівці, білополяки і банди різних мастей намагались вогнем і мечем знову повернути владу поміщиків і капіталістів. Але робітничка Шепетівка, як і вся країна, завжди залишалася нескореною. На смертний бій з ворогом збільшовицькими сміливцями йшли комсомольці. Багато юних бійців полягли смертю хоробрих. Та подвиг відазничий буде вічно жити в пам'яті народній.

Комсомольці і молодь Шепетівки відзначилися і на фронті мирного будівництва. У довоєнний час в комсомольських організаціях Шепетівки виростило багато справжніх майстрів промислового і сільськогосподарського виробництва, активістів культурного фронту.

В грізні роки Великої Вітчизняної війни, коли на нашу мирну країну підступно напали фашистські полчища, всі радянські люди піднялися на священну війну. І разом з ними в одному строю був Павло Корчагін — герой ряману видатного і талановитого письменника Миколи Островського «Я гартувалася сталь».

В найтяжчі години боїв тисячі бійців позгорювали відому клятву Корчагіна. Скільки рук переписувало цю клятву, скільки людей вона зробила безстрашні-

Вимагає покращення робота по добру, розставовці та вихованню комсомольських кадрів і активу. Дніпропетровський обком, міськкоми, райкоми ЛКСМУ області недооцінюють важливість постійної роботи з резервом, допускають велику плинність комсомольських кадрів та активу, особливо секретарів первинних організацій, недостатню увагу приділяють підвищенню їх ідейно-теоретичного рівня. В цьому — одна з важливих причин того, що діяльність окремих комсомольських організацій ще не відповідає зростаючим вимогам сьогодення.

Потребують дальшого вдосконалення стиль та методи роботи комітетів комсомолу, форми керівництва первинними організаціями.

Пленум ЦК ЛКСМУ постановляє:

Зобов'язати Дніпропетровський обком, міськкоми, райкоми ЛКСМУ, первинні комсомольські організації усунути вказані недоліки, ширше розгорнути організаційну та політичну роботу серед комсомольців та неспівкової молоді по підготовці до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. В практичній діяльності керуватись постановами ЦК КПРС «Про підготовку до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна» та «Про 50-річчя ВЛКСМ і завдання комуністичного виховання молоді».

Вважати головним завданням комсомольських організацій області мобілізацію молоді на виконання 5-річного плану, залучення комсомольців, усіх юнаків і дівчат до творчого оволодіння марксистсько-ленінською теорією, виховання ідейної переконаності, класового підходу до явищ суспільного життя, відданості справі Комуністичної партії. Комітети комсомолу покликані виховувати молодь на прикладі життя і діяльності В. І. Леніна, в душі вірності-комуністичним ідеалам.

Пленум ЦК ЛКСМУ схвалює патріотичні починання комсомольців, робітничої і сільської молоді Дніпропетровщини по виконанню п'ятирічного плану до 7 листопада 1970 року та створення ювілейного Ленінського фонду, підтримку ініціативу молодіжних колективів Ново-Криворізького гірничозбагачувального комбінату імені Ленінського комсомолу, доменної печі № 2 Дніпропетровського заводу імені Петровського, які стали на трудову вахту на честь знаменного ювілею і добиваються успіхів у здійсненні завдань п'ятиріччя.

Комітетам ЛКСМУ широко розгорнути соціалістичне змагання молоді за гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, спрямовувати її зусилля на підвищення продуктивності праці, використання резервів виробництва, освоєння і впровадження нової техніки.

Забезпечити широку участь молоді у Всесоюзному огляді «П'ятиріччя — майстерність і пошук молодих», повніше використовувати перевірені практикою форми участі молоді у боротьбі за науково-технічний прогрес: шефство над створенням нової техніки, рейди по впровадженню раціоналізаторських пропозицій, виставки технічної творчості, залучаючи до цієї роботи ради молодих спеціалістів, самодіяльні конструкторські і технологічні бюро, штаби і загони «Комсомольського прожектора».

Комсомольським організаціям посилити боротьбу за зміцнення трудової дисципліни, підвищення відповідальності кожного молодого виробничика за збереження і примноження суспільного добра. Під-

нести роль комсомольсько-молодіжних колективів у вихованні комуністичного ставлення до праці, організації виробничого процесу та впровадженні передового досвіду. Посилити роботу по створенню комсомольсько-молодіжних колективів на вирішальних ділянках промислового та сільськогосподарського виробництва.

В період підготовки до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна комсомольські організації області повинні покращити роботу по формуванню у молоді марксистсько-ленінського світогляду, вихованню непримиренності до проявів буржуазної ідеології.

В кожній первинній комсомольській організації слід організувати глибоке вивчення ленінських праць, проводити ленінські уроки, ленінські читання, теоретичні конференції, тематичні вечори, присвячені ювілею. Осовне у змісті цих заходів — всебічне висвітлення боротьби партії, всього радянського народу за перетворення в життя ленінських заповітів, глибоке розкриття історичної ролі В. І. Леніна в будівництві соціалізму і комунізму, у справі виховання молоді.

Пленум ЦК ЛКСМУ звертає увагу Дніпропетровського обкому, міськкомів, райкомів ЛКСМУ на необхідність дальшого вдосконалення роботи політгуртків, теоретичних семінарів, лекторіїв, вивчення творчості В. І. Леніна за індивідуальними планами.

Комітетам комсомолу області слід глибоше і предметніше вести виховання молоді на герсічних традиціях Комуністичної партії і радянського народу, залучати більше робітничої і сільської молоді до походу «Шляхами слави батьків».

Необхідно поліпшити роботу по військової підготовці та фізичному загартовуванню молоді, зміцненню співробітничтву комсомольських комітетів з комітетами фізкультури і спорту ДТСААФ, добиватись розширення мережі військово-патріотичних клубів, об'єднань, таборів, складання кожним допризованим нормативів «Готовий до захисту Батьківщини».

Обкому, міськкомам, райкомам ЛКСМУ, первинним комсомольським організаціям поліпшити Інтернаціональне виховання підростаючого покоління. Проводити цю роботу систематично і цілеспрямовано, на яскравих прикладах показувати всеперемагаючу силу ідей дружби народів СРСР, постійно проводити конкретні заходи на підтримку інтернаціональної політики КПРС. Ширше і ефективніше застосовувати такі форми роботи, як інтернаціональні вечори, тижні союзних республік, лекторії та кінолекторії про життя молоді братніх країн.

Пленум ЦК ЛКСМУ зосереджує увагу Дніпропетровського обкому, міськкомів, райкомів комсомолу області на необхідності диференційованого підходу до вирішення питань комуністичного виховання молоді з врахуванням інтересів і запитів різних категорій юнаків та дівчат, їх вікових, професійних особливостей.

Першочерговим завданням комсомольських організацій в роботі серед студентської молоді є виховання комуністичної переконаності, оволодіння глибокими і міцними знаннями, прищеплення навиків громадської діяльності, боротьба з проникненням у студентське середовище безідейності, обивательщини і міщанства.

Слід вжити практичних заходів по підвищенню ролі шкільних комсомольських організацій у навчально-

виховному процесі, посиленню їх впливу на всіх школярів. Більш цілеспрямовано проводити виховну роботу в позаурочний час, мобілізувати школярів на активну участь у республіканській експедиції «В Країну знань».

Підвищити відповідальність комітетів комсомолу за роботу з піонерами. Забезпечити найактивнішу участь піонерських дружин у Всесоюзній експедиції «Заповітам Леніна вірні», у Ленінському огляді піонерських лав республіки.

Велику увагу слід приділити роботі з творчою молоддю. З цією метою обкому, міськкомам, райкомам ЛКСМУ розробити конкретні заходи, практикувати семінари з питань марксистсько-ленінської теорії та інші форми політичного навчання, творчі звіти перед робітничою і сільською молоддю, зустрічі з видатними людьми, різноманітні огляди та конкурси. Залучати її до безпосередньої культурно-освітньої роботи серед молодих виробничиків та школярів.

Дальшого вдосконалення потребує організаційська робота комітетів комсомолу. Пленум зобов'язує обком, міськкоми, райкоми ЛКСМУ поліпшити стиль і методи керівництва первинними організаціями, здійснювати постійний і цілеспрямований вплив на їх діяльність. Працівники обкому, міськкомів, райкомів ЛКСМУ повинні займатись безпосередньою організаційною роботою в масах молоді, надавати практичну допомогу первинним організаціям у вирішенні конкретних справ, ширше залучати до цієї роботи позаштатний актив членів міськкомів, райкомів ЛКСМУ.

В період підготовки до ювілею провести роботу по дальшому організаційно-політичному зміцненню комсомольських організацій, підвищенню їх впливу на життя і діяльність кожного комсомольця. У вирішенні життєво важливих питань юнаків та дівчат комітетам ЛКСМУ області добиватись тісної і ділової взаємодії з Радами депутатів трудящих, закладами культури та спорту, господарськими та адміністративними органами. Ширше залучати членів ВЛКСМ до роботи в громадських організаціях, постійно підвищувати їх відповідальність за доручену справу, практикувати їх систематичні звіти.

Дніпропетровському обкому, міськкомам, райкомам ЛКСМУ значно поліпшити роботу по добру, вихованню і навчанню комсомольських працівників і активістів, підвищувати вимогливість до їх ідейно-теоретичної підготовки, виховувати в кожного з них вміння вести повсякденну організаційську і політичну роботу серед молоді.

Пленум ЦК ЛКСМУ вимагає від комітетів комсомолу області рішуче поліпшити контроль та перевірку фактичного виконання справи як однієї з вирішальних умов підвищення рівня всієї роботи по гідній зустрічі ювілею В. І. Леніна

* * *

Пленум ЦК ЛКСМУ висловлює впевненість, що комсомольські організації Дніпропетровської області будуть з ще більшою відповідальністю допомагати партії у справі комуністичного виховання юнацтва, що молодь Дніпропетровщини зустріне славний Ленінський ювілей великими успіхами у виконанні рішень XXIII з'їзду КПРС і завдань п'ятиріччя, новими звершеннями в ім'я радянського народу, в ім'я комунізму.

ми, скількох воїнів вела на подвиг!

Тисячі кілометрів пройшли дорогами Вітчизняної війни вихованці Шепетівської комсомольської організації. Вони прославили себе у боях, багато з них нагороджені орденами і медалями, а комсомольці Георгій Кудашов і Сергій Климович удостоєні високого звання Героя Радянського Союзу.

Яскраву сторінку в історію боротьби проти фашистських окупантів вписали юні підпільники і партизани Шепетівщини, які діяли під керівництвом партійної організації Півтори тисячі комсомольців мужньо билися з ворогом у партизанських загонках.

Молодь комсомольців, всі радянські люди зв'язали пам'ятати чужої героїчної полемі Володимир Ковальчук — сільськогосподарського комсомольця — партизана, який був грозою для фашистів. Під час виконання бойового завдання Володимир захопив воюючі. Незважаючи на зв'язані руки, він не зрадив товаришів, залишився до останнього подиху вірним священній клятві. Гітлерівці придумали йому люту смерть, і він сприйняв її гордо. Так увійшов у безсмертя шепетівський комсомолец, брат Зої Космодем'янської Олега Кошового, Іллі Кулика, Ніни Сосніної.

Захищати рідний край, смертю хоробрих загинуло багато товаришів Володимира Ковальчука. Серед них були і зовсім юні месники — піонери. За мужність, відвагу і героїзм у боях з німецько-

фашистськими загарбниками юному піонеру — партизану Валі Котику по смертю присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Коли окупанти вигнали з Шепетівки, комсомольці разом з усіма трудящими взялися за відродження зруйнованого господарства і рідного міста. Протягом короткого часу було відбудовано залізничний вузол, депо, вагонні майстерні, електростанцію, забезпечено рух поїздів до лінії фронту. За героїчну працю на відбудові залізниці 24 шепетівських комсомольців були удостоєні урядових нагород.

У мионі дні прославився Батьківщину комсомолец із Шепетівщини Микола Пяскорський. У сілї 22 роки зчайничий радянський хлопчик став національним героєм Алжиру. Він доброзильно пішов розмінювати алжирську землю, щоб дати можливість людям цієї країни спокійно обробляти поля. Його руками знешкоджено 10 тисяч мін. Трагічний випадок обірвав його життя. Але люди корчагінського гарту, люди, що віддають всього себе боротьбі за щастя народів, не вмирають. Пам'ять про Миколу Пяскорського буде жити вічно!

Нині Шепетівська міська комсомольська організація об'єднує близько 8 тисяч юнаків і дівчат. Більше половини з них працюють у промисловості і сільськогосподарстві. Комсомольці і молодь самоздано трудяться над виконанням рішень XXIII з'їзду КПРС і XXIII з'їзду

Комуністичної партії України, готують гідну зустріч 100-річчю з дня народження нашого вождя і вчителя В. І. Леніна.

Далі промовець говорить про успіхи комсомольців і молоді у виконанні завдань п'ятиріччя, закликаючи їх працювати ще краще, завжди рівнятися на передовиків.

Нім усім дуже приємно, підкреслює тов. Шелест, що з мужністю і героїзмом виявляють комсомольцями і молоддю в роки громадянської та Великої Вітчизняної воєн, активну роботу по вихованню молоді і в зв'язку з 50-річчям ВЛКСМ Указом Президії Верховної Ради СРСР Шепетівська міська комсомольська організація нагороджена орденом Червоного Прапора.

Під бурхливим оплески присутніх тов. Шелест оголошує Указ і прикріплює високу нагороду до прапора Шепетівської міської комсомольської організації.

В цей урочистий день, продовжує тов. Шелест, дозволяю мені від імені Центрального Комітету Комуністичної партії України і уряду Української Радянської Соціалістичної Республіки сердечно поздоровити вас, усіх шепетівців — робітників, колгоспників, інтелігенцію з врученням міської комсомольської організації ордена Червоного Прапора і побажати дальших великих успіхів у вашій роботі і навчанні, доброго здоров'я і великого особистого щастя.

Віднині на прапорі вашої комсомольської орга-

нізації сяє орден Червоного Прапора. Бути в лавах червонопрапорного загону комсомолу — висока честь і велика відповідальність. Будьте ж гідними високої нагороди Батьківщини!

Обов'язок комсомольських організацій — невпинно посилювати ідеї загартовування молоді, озброювати всіх юнаків і дівчат марксистсько-ленінським вченням, давати рішучу відсіч будь-яким проявам буржуазної ідеології, виховувати високоосвічених, працьовитих будівників комунізму.

Завдання полягає в тому, щоб прищеплювати комсомольцям і молоді почуття полум'яного радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму, всіма силами споняти зміцненню економічної і оборонної могутності соціалістичної Батьківщини. Треба виховувати молоді покоління в душі постійної готовності віддати всі свої сили, а якщо буде потрібно, то й життя, за свою Радянську Вітчизну, за щастя рідного народу, за справу великого Леніна, за торжество комунізму.

Немає сумніву в тому, що Шепетівська міська комсомольська організація і далі йтиме в перших лавах ВЛКСМ, що юнаки і дівчата вашого чудового міста завжди будуть вірними синями і дочками нашої великої і славної соціалістичної Батьківщини.

Престова товариша П. Ю. Шелеста була вислухана з великою увагою і неодноразово переривалася тривалими оплесками.

ВИСОКА НАГОРОДА КЛИЧЕ НА НОВІ ЗВЕРШЕННЯ

Виступає перший секретар міськкому ЛКСМУ Віталій Лемижанський. Від імені комсомольців і молоді він щиро дякує Комуністичній партії і Радянському уряду за високу нагороду. Промовець запевняє, що юнаки і дівчата Шепетівки примкнуть славі традиції старших поколінь, будуть завжди вірними прапорці великого Леніна.

З промовами на пленумі виступили також керівник комсомольсько-молодіжного колективу Шепетівського деревообробного комбінату Микола Гучько, доярка колгоспу імені Шевченка Зінаїда Корнійчук, член КПРС з 1919 року Е. Г. Навімушин, перший секретар ЦК ЛКСМУ О. С. Капто, вчителька Середицької середньої школи Г. П. Ляшун, перший секретар Шепетівського міськкому КП України А. Г. Фастованов.

Гарячі поздоровлення учасникам пленуму передали юні піонери та гості — воїни.

Присутні одностайно прийняли вітальні листи ЦК КПРС і ЦК КП України.

Прийнято також звернення до всіх юнаків і дівчат Радянської України, в якому, зокрема, говориться:

Друзі! Наше слово сьогодні до вас. Ми закликаємо молодь всієї республіки примножити свої

зусилля, щоб успішно виконати завдання, визначені в постанові ЦК КПРС «Про 50-річчя ВЛКСМ і завдання комуністичного виховання молоді». Ми закликаємо завжди і в усьому бути гідними тих високих нагород, що сяють на комсомольському прапорі, того довір'я, яке виявляє до нас славна партія Леніна.

Юнаки і дівчата Шепетівщини взяли на себе конкретні зобов'язання по гідній зустрічі 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Учасники урочистого плечу надіслали вітальну телеграму екіпажам космічних кораблів «Союз-4» і «Союз-5».

Під звуки маршу з залу виносять прапор Шепетівської міської комсомольської організації, на якому віднині сяє орден Червоного Прапора.

Урочистий пленум оголошується закритим.

Присутні з великим піднесенням співають партійний гімн «Інтернаціонал». В залі лунають здравиці на честь рідної Комуністичної партії, Ленінського комсомолу, великого радянського народу — будівників комунізму.

На закінчення відбувся концерт з участю майстрів мистецтва столиці України та кращих колективів художньої самодіяльності Хмельницької області.

(ПАТАУ).

НАШ СУБОТНІЙ ГІСТЬ

ПЕРША ЗБІРКА ПОГО ВІРШІВ ТАК І НАЗИВАЛАСЬ: «ДАРЮ ЛЮДЯМ ПІСНЮ». А ШЕ БУЛА ПЕРЕДМОВА ДО КНИЖЕЧКИ, ВКРАЯ ПЕРЕПОВНЕНОЇ ШАСЛИВИМ НАТХНЕННЯМ: «ДЛЯ ПОЕТА ДМИТРА ЛУЦЕНКА ПОЕЗІЯ — ПОГО РІДНА ЗЕМЛЯ З АРОМАТОМ БАВРИСТИХ КВІТІВ, ШЕПОТОМ ЗАРОШЕНИХ САДІВ І ГАІВ, З ВІТРОМ І ХМАРАМИ, З ПРАЦЕЮ НА ІІ РОЗДОЛЬНИХ І ШЕДРИХ ЛАНАХ.

СЬОГОДНІ ДМИТРО ЛУЦЕНКО — НАШ СУБОТНІЙ ГІСТЬ. НИЖЧЕ РОЗПОВІДЬ ПРО ЗУСТРІЧ З ПОЕТОМ.

ДОРОГОЮ ПІСНІ

Я КИМОСЬ ДИВНИМ СПОКОЄМ висвітчує екран телевізора (шойно Дмитро Омелянович повернувся з павільйону студії, де брав участь у телевізійній передачі). На титрах вже інша тема — інша мелодія звучить за рядками кінокадрів: співають Таранець і Ритвицький, і Дмитро Омелянович продовжує розмову, розпочату перед об'єктивом телекамери. Спокійно і невимушено.

— Земля кіровоградська справді пісенна: ось Сашко Таранець і Петро Ритвицький. Один з краєвих українських дуєтів. Не злічити, скільки пісень моїх воли взяли за руку і прислали до людей... А Володимир Тимохін і Василь Завгородній...

Дмитро Омелянович гортає блокнот, де містилися сотні записок і коротеньких, лаконічних поміток: «Василь Завгородній, «Київ мій», Монреаль, 1967».

— Неначе все було вчора. Спочатку під склепінням величезного залу, одного з краєвих клубів Монреала, плавє незабутнє шевченківське «Ребе та стогне Дніпр широкий»... Скінчилася мелодія, а в залі, ніби зачаровані, мовчать. І однієї миті разом зривається буря оплесків. А потім виходить на сцену ставний юнак в українській вишиванці. І вже над стипеним тисячним подихом залу звучить інша пісня:

Грає море зелене, Тихий день догора, Дорогими для мене Стали схили Дніпра...

Пісня продовжує звучати, а я мимоволі нерешошуся з «Експо-67» на ті береги, які стали рідними для мене. І ось ми вже їдемо втроях (я, Ігор Шамо і Юрій Гуляєв) вулицями каїтанового міста, і на Хрещатику хтось сторонній обронює слова: «Як тебе не любити, Києве мій». І всі погоджуємося втроях, що залишити їх так ми не маємо права.

Незабаром вони стають лейтмотивом пісенного тексту, а композитор Шамо, не забувшись, пише музику. А потім Юрій Гуляєв дарує її людям...

Дмитро Омелянович гортає блокнот і розповідає багато і захоплено про пісню. Про першу «Пісню про Україну», до якої в 1943 році музику написав композитор Ревуцький, і про одну з останніх — «Херсонську тачанку», присвячену комсомолу.

А ще про інші пісні, написані у співдружності з композитором Ігорем Шамо. І всі вони дороги для поета: «Даринчанка», «Незабудка», «Не шуми, калінонько», «Краснолиці» і пісні, створені разом з Білашем, М'яковим, Пашкевичем і Сабодасем.

Були десятки пісень, написаних до художніх і хронікально-документальних кінострічок: «Жоржини» і «Краї села шестять верб»; «Радість моя»; «Карпати» (кінофільм «Квіти на камені»), «Жениха я вибрала» (з художнього фільму «Здрастуй, Гватем!»). І особливо люба серцеві поета пісня «Зачарована Десна», написана до кінофільму «Я належу людству», присвячена світлій пам'яті Олександра Довженка.

До речі, цей фільм репрезентував українську кінодокументалістику на міжнародній виставці в Монреалі і під час «Днів України» користувалася величезним успіхом.

Дмитро Омелянович охоче розповідає про свої останні роботи:

— Разом з Платоном Майбородою написана «Пісня матері», з Білашем — «Над прозорою криницею» і «Солдати»...

У вас, на гостинній Кіровоградщині, я вперше зустрівся зі своєю «Піснею серця». На станції Помічна, куди мене разом з Кирилом Кураскевичем запросили залізничники, ми зійшли на вокзал, була одинадцять година. Десь поблизу доносилася з репродуктора: «Говорить Київ. Починаємо передачу «Розучіть пісню». Сьогодні ви познайомитеся з новою піснею композитора Шамо на слова поета Луценка «Пісня серця». Виконує Юрій Гуляєв...»

...У поета багато творчих планів: до 100-річчя від дня народження В. І. Леніна написати цикл пісень про партію і зайняти працю людей (одна з таких — «Ленінська партія» вже створена у співдружності з московським композитором Анатолієм Новиковим), закінчити упорядкування збірки «Як тебе не любити...», що наприкінці року вийде в «Музичній Україні», написати нові поезії до книги лірики, яка наступного року в перекладі О. Прокоф'єва, Б. Кежуба і Л. Смирнова вийде друком в «Советском писателе».

— І, звичайно, буду продовжувати роботу над піснями для молоді і про молоді.

Одну пісню з цього циклу ми вже написали з Платоном Майбородою. Називається вона «Ій було вісімнадцять». Я з приємністю познайомлю читачів «Молодого комунара» зі словами пісні.

ІЙ БУЛО ВІСІМНАДЦЯТЬ, А КРУГОМ БУШУВАЛИ бурані І стогнав від стражданя задимлений світ. Бинтувала вона Нам глибокі розірвані рани, ІЙ БУЛО ВІСІМНАДЦЯТЬ, Вісімнадцять неповних літ, Вісімнадцять неповних літ. У запеклі атаки Медсестра разом з нами ходила, Та в очах її сяяв ромашковий цвіт. А в дівочій душі Молода бунтувалася сила, ІЙ БУЛО ВІСІМНАДЦЯТЬ, Вісімнадцять весняних літ. Я не знаю, можливо, Ще нікого вона й не любила І не ждала любов бля рідних воріт. Та в нерівній бою Куля наскрізь їй серце пробила, ІЙ БУЛО ВІСІМНАДЦЯТЬ, Вісімнадцять коротких літ. Над могилами журно, Піднялись мовчазні обеліски, Невгамовного болю не втішить граніт. Як скорбота людська, Нахилились над ними берізки, ІЙ БУЛО ВІСІМНАДЦЯТЬ, Вісімнадцять неповних літ, Вісімнадцять неповних літ.

Незабаром пісня-балада «Ій було вісімнадцять» пролунав у виконанні народного артиста СРР Дмитра Гнатюка. А на папір лягли тексти нових пісень. І обов'язково буде «Степівчанка». Дмитро Омелянович обіцяє написати таку пісню неодмінно. Написати і подарувати її нашим дівчатам-степівчанкам...

танцювальну тему поклав композитор в основу симфонічної фантазії «Український козачок». Ця фантазія разом з увертюрою до опери «Русалка» мала тріумф під час другої зарубіжної поїздки Даргомижського. В Брюсселі після концерту під невшухаючі крики «Автора! Автора!» Даргомижському доводилось кілька разів пробиратись через весь зал, набитий публікою, і виходити до оркестру. Всім сподобалася «Козачок», який викликав, за словами композитора «такий гвалт... з додатком реготу». Історичне минуле України лягло в основу і опери «Мазепа». В останні роки життя Даргомижський посилено працював над оперою «Кам'яний гість». Він поклав на музику пушкінський текст без змін, застосувавши як основний засіб музичної виразності мелодійний речитатив. Смерть композитора обірвала майже закінчену роботу. В наші дні мистецтво Даргомижського цілком зберегло свою життєвість. Пого музика звучить в оперних театрах, на концертних естрадах, по радіо, в гуртках самодіяльності. «Русалка» не сходить зі сцен оперних театрів. Вона продовжує хвилювати мільйони слухачів своєю мелодійною яскравістю, життєвістю і задушевністю.

Наша адреса і телефони м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефони: секретаріату — 2-45-35, відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград. Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки. 2.

«...ЗА ВЛАСНИМ БАЖАННЯМ»

ФЕЙЛЕТОН

Я бачив дивний сон. Ніби ото сиджу в кабінеті, як раптом... Може, не варто зі своїм сном у газету? Чого доброго, ще захочетеся, щоб хтось відгадав його. І чи не буде це схоже на зачарівніську безкультурність, колісанням у світі нереальних речей? Та все ж, якщо згадати наукове трактування сну, в його основі лежать ті чи інші фактичні події, які під час сну проявляються в нашому мозку, ніби фотоплівка. Тож і сон був не безпідставний. Як кажуть — в руку.

Отже, я бачив дивний сон. Ніби я — це не я, а директор заводу. Сиджу собі отак спокійно в кабінеті, аж чую, як звідкись наростає шум. Сильний, десятибальний. Скляні вікна кабінету бряжнить, ледь-ледь не розлетіться на друзки. Воно б і нічого, навіть корисно було б ковзнути свіжого повітря, але ж — зараз зима. А шум той сильнішає. Що ж то за шум такий учинився, думаю. Якщо щось нарощує потужність — добре! Може, драмгуртківці репетирують масову сцену? Теж добре! Хай підвищують свою майстерність, хай дивують людей талантами. Отже, підстав для тривоги не було. Звичайний собі виробничо-самодіяльний шум.

Як раптом на порозі кабінету з'явилось кілька робітників. Це добре, думаю, що не забули директора. Прийшли похвалитися цеховою поштою, а, може, й запросити взяти участь у масовій. Воно б і можна було вийти на сцену в гурті, прокритичати там щось. Все-таки — контакт із аматорами.

Та бачу, справа не туди хилиться. Доти я тинив себе надією внести свою частку в розвиток заводської художньої самодіяльності, візирти перевели дух і почали наперербі: — Ритуйте, Володимире Олександровичу! Тут я страшенно обурився, бо ж до цього часу носив зовсім інше ім'я та по-батькові. Не встиг заперечити, аж знову почув воляння про допомогу і захист. Тепер уже й я помі-

тив, що прохачам дійсно потрібна допомога, прийняти, швидко медична. У одного рука зашеле кров'ю, в іншого рука висить на перев'язі.

Почувши мої останні слова, всі разом злякано озирнулись на двері. А там уже й дійсно стояв молодий чоловік, п'яно поспіхаючи.

Ану витрушуйтеся, — підступив він до відвідувачів, красномовно потрясши перед їх обличчями рукою від м'ясо-рубки (чого саме від м'ясо-рубки, зрозумієте пізніше). Тих як вітром здуло. І ось я один на один з худіганом. Худіган прокинувся, але він не дав. Довелося вести роз'яснювальну роботу. Так і так, мовляв, на завод п'яним приходити не годиться, краще відпочити, прийняти холодний душ, а потім уже бадатором, з новими силами приступати до роботи. Так тихо-мирно поговорили, по душам, як кажуть, Іван Гасриленко. І все, що трапилося зі мною тієї кошмарної ночі, може повторитися ще в гірших варіантах з ним. Бо з великої кількості звільнених з роботи (а таких на заводі в минулому році було більше третини всіх працюючих) рідко кому директор псував настрій, винсуючи в наказ, якщо того заслуговували, статтю 47 пункт «в» з Кодексу законів про працю. Чомусь «за власним бажанням» був звільнений і Гасриленко, якого все-таки дочекалася зава підступних. Крадіжки, прогули, худіганство часто на заводі сходять з рук. Керівники підприємства здебільшого обмежуються умовлянням, такими, знаєте, ліберальними монологами на кшталт криволикого кухаря.

Віктор ГАНЮЦЬКИЙ. м. Кіровоград.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД НЕДІЛЯ, 19 січня. Перша програма. 12.00 — «Прогресивні майстри зарубіжного мистецтва XX ст.» К. Кальвіт. (М). 12.30 — До 100-річчя з дня народження Леніна. «Ленін завжди живий». Концерт. (Львів). 13.00 — Вікторина Мага Універса. (К). 13.30 — Для дітей. «Дударик». (К). 14.00 — «Телегачок». (К). 14.20 — Для воїнів Радянської Армії і

Флоту. (Кубиншев). 14.50 — Образ комуніста на радянській сцені. «Герої перших радянських пісес». (М). 16.20 — «Єдиним фронтом проти колоніалізму». (М). 17.00 — Телевізійний матч з акробатики. 18.15 — Тележурни. (М). 18.30 — Програма кольорового телебачення. (М). 21.00 — «Сім днів». Міжнародна програма. (М). 21.45 — Камертон доброго настрою. (Харків). 22.15 — Співають драматичні актори. (К).

ПОНЕДІЛОК, 20 січня. Перша програма. 16.55 — Наша афіша. (К). 17.00 — Рішення Пленуму ЦК КПРС — у дію. «Десять зірок Романа Бориса». Кінопортраж. (Львів). 17.20 — Республіканська школа юних математиків. (К). 17.50 — «Зимово казка». Вистава для дітей. (Луганськ). 18.30 — Ленінський університет мільйонів. Історія КПРС. «Партія в боротьбі за перемогу і зміцнення соціалізму». (1933 — 1941 рр.) (Передача третя). (М). 19.00 — Телевісті. (К). 19.25 — «В огні броду нема». Новий художній фільм. (К). 21.00 — Концерт. (Кіровоград). 22.15 — «Бесіди про літературу». (М).

ПОКАЗУЄ МИКОЛАТ НЕДІЛЯ, 19 січня. 12.30 — До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. «Ленін завжди живий». Концерт. (Львів). 13.00 — Вікторина Мага Універса. (К). 13.30 — Для дітей. «Дударик». (К). 14.00 — «Телегачок». (К). 14.20 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (Кубиншев). 14.50 — «Образ комуніста на радянській сцені». (М). 16.20 — «Єдиним фронтом проти колоніалізму». (М). 17.00 — Акробатика. (М). 18.15 — Телевізійні новини. (М). 18.30 — Програма кольорового телебачення. (М). 21.00 — «Сім днів». Міжнародна програма. (М). 21.45 — «Камертон доброго настрою». (Харків). 22.15 — Художній фільм «Пароль не потрібний». (11 серія).

МОДА, РІК 1969-й

„ШАНЕЛЬ“, ФРАНЦІЯ

На міжнародному фестивалі мод у Москві, який проходив у кінці 1967 року, були представлені на суд глядачів моделі одягу, розроблені художниками на 1969-й. Сьогодні ми знайомимо наших читачів з однією всевітньою відомою французькою фірмою «Шанель».

...До того знаменного дня, коли почалася її блискуча кар'єра, Габріель Шанель утримувала маленьку капелюшну майстерню на вулиці Камбон. Як могла ця маленька провінціалка стати еталоном смаку й елегантності? Їй ніхто не допомагав, ніхто не протегував. Але вона була талановита, у Габріель було природжене почуття міри.

Габріель Шанель ввела у моду зовсім новий принцип жіночності, спрощення і очищення. Не тільки для тих, хто може платити нечувані гроші, стала вона створювати моделі у своєму ательє. Шанель ніколи не пропонувала складних ліній і силуетів, зникли все зайве і створила новий стиль в одязі. «Вільна елегантність» — її принцип.

— Я намагаюся, — говорить Габріель Шанель, — залишити жінкам особисту зброю: молодість, грацію, поставу, а, крім цього, я надаю можливість вибирати, узгоджуючи з новими лініями, всі чарівні «фриво-літе», які є секретом Парижа.

На знімках: костюми, виконані фірмою «Шанель». Вони були показані на фестивалі мод у Москві.

УВАГА! Завтра — чергове заняття Молодіжної літстудії «Сівач». Початок о 16-й годині в приміщенні редакції газети «Молодий комунар».